

ΒΟΥΛΗ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ

1383
21.10.19

ΕΡΩΤΗΣΗ

Αθήνα, 21-10-2019

Του Κυριάκου Βελόπουλου, Προέδρο Κόμματος και
Βουλευτής Λάρισας

ΠΡΟΣ : Την κ. Υπουργό Παιδείας και Θρησκευμάτων

ΘΕΜΑ: «Ελλείψεις στην παράλληλη εκπαιδευτική στήριξη και
την υποστήριξη των μαθητών με ειδικές
εκπαιδευτικές ανάγκες μέσα στο Γενικό Σχολείο»

Κυρία Υπουργέ,

Στις 11 Σεπτέμβρη τρέχοντος έτους τα σχολεία δεν “άνοιξαν” για όλα τα παιδιά. Για ακόμη μια χρονιά, οι μαθητές με ειδικές εκπαιδευτικές ανάγκες (αναπτυξιακές διαταραχές, αναπηρίες, έντονες μαθησιακές δυσκολίες) που έχουν τη δυνατότητα να φοιτήσουν στο γενικό σχολείο, βρίσκονται στο περιθώριο του ελληνικού εκπαιδευτικού συστήματος, διότι στερούνται, εν μέρει ή εξ ολοκλήρου, το Ανθρώπινο Δικαίωμά τους να μορφωθούν ισότιμα με τους συνομήλικους τους. “Ισότιμα”, δε, σε αυτές τις περιπτώσεις, σημαίνει: ύπαρξη και διαφύλαξη ενός υποστηρικτικού πλαισίου ικανού να εντάξει, να ενσωματώσει, να προστατεύσει, να εκπαιδεύσει και να μορφώσει αυτούς τους μαθητές.

Το τελευταίο, πρακτικά, σημαίνει ότι τα παιδιά με διαπιστωμένες ειδικές εκπαιδευτικές ανάγκες, στα οποία οι αρμόδιοι κρατικοί

φορείς διάγνωσης και αξιολόγησης (ΚΕΣΥ) έχουν γνωμοδοτήσει πλήρη παράλληλη στήριξη, οφείλουν να έχουν από την αρχή της σχολικής χρονιάς και για όλες τις ώρες διδασκαλίας συνοδό εκπαιδευτικό παράλληλης στήριξης. Αντ' αυτού, τα εν λόγω παιδιά αντιμετωπίζονται με αδιαφορία & ανευθυνότητα, αφού συμβαίνει στην πλειοψηφία τους να βρίσκονται σε ένα τελικά “μη φιλικό” για αυτά σχολείο, είτε χωρίς καθόλου παράλληλη εκπαιδευτική στήριξη, είτε με σχετική στήριξη για λίγες μόνο διδακτικές ώρες μέσα στην σχολική την εβδομάδα.

Όλη αυτή η κατάσταση οδηγεί τις οικογένειες των παιδιών αυτών σε απόγνωση, ενώ κάποιες από αυτές προβαίνουν σε τραγικές θυσίες, αναγκαζόμενες να πληρώνουν 500-700 ευρώ το μήνα, προκειμένου να προσλάβουν ιδιωτική παράλληλη εκπαιδευτική στήριξη, είτε άλλοτε αναγκάζονται οι ίδιοι οι γονείς να γίνουν η παράλληλη στήριξη των παιδιών τους, εγκαταλείποντας τις εργασίες και τις υποχρεώσεις τους. Ακόμη χειρότερα, κάποιοι γονείς υποχρεώνονται να κρατούν στο σπίτι τα παιδιά τους, κατά τις μέρες και ώρες που δεν έχουν παράλληλη στήριξη(!), στερώντας τους, έτσι, το απαραίτητο Δικαίωμά τους στη Δημόσια δωρεάν εκπαίδευση. Αλλά και τα παιδιά που βρίσκονται μέσα στο γενικό σχολείο αστήρικτα, δεν είναι λίγες οι φορές, που αδυνατούν να συμμετέχουν στη μαθησιακή διαδικασία: γίνονται εύκολος στόχος χλευασμού ή δέχονται “bullying”, στιγματίζονται και απομονώνονται. Και όλα αυτά γίνονται σε μια χρονική συγκυρία, κατά την οποία, μέχρι το 2020, το πρόγραμμα των παράλληλων εκπαιδευτικών στηρίξεων χρηματοδοτείται από το ΕΣΠΑ, ενώ η Ανεξάρτητη Αρχή του Συνηγόρου του Πολίτη με το από 24/7/2019, υπ’ αρ. πρωτ.: 250432/37644/2019 υπόμνημά της έχει εγκάλεσει την πολιτική ηγεσία του Υπουργείου Παιδείας να αποκαταστήσει την αδικαιολόγητα παρατεινόμενη ανωμαλία στην υλοποίηση αυτού του ανεκτίμητης αξίας θεσμού υποστήριξης των παιδιών με ειδικές εκπαιδευτικές ανάγκες.

Επειδή, στο Άρθρο 21, παρ. 1, του Χάρτη Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων, της Ε.Ε., απαγορεύεται κάθε δυσμενής διάκριση εις βάρος των παιδιών με αναπτυξιακές διαταραχές ή μαθησιακές δυσκολίες, σε σχέση με τα παιδιά τυπικής ανάπτυξης,

Επειδή, στο Άρθρο 24, παρ. 2, του Χάρτη Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων της Ε.Ε., οφείλεται να αποδίδεται πρωταρχική

σημασία στο συμφέρον των οιωνδήποτε παιδιών σε σχέση με άλλα ζητήματα προς επίλυση, ιδίως, δε, όταν πρόκειται για δαπάνες, που αφορούν στην άρτια εκπαίδευσή τους και στην ομαλή ένταξή τους στο κοινωνικό σύνολο, γεγονός που σημαίνει ότι, οφείλει να τίθεται υπό τη σχετική κριτική αξιολόγηση κάθε προβλεπόμενη δαπάνη του κρατικού προϋπολογισμού,

Επειδή, βάσει του Άρθρου 16, παρ. 4, του Συντάγματος “Το Κράτος ενισχύει τους σπουδαστές που έχουν ανάγκη από βοήθεια ή ειδική προστασία, ανάλογα με τις ικανότητές τους”, η “παράλληλη στήριξη” στην Α’βάθμια και Β’βάθμια εκπαίδευση καθίσταται, αναμφίβολα, η μεγαλύτερη προς τούτο ενίσχυση, όσον αφορά στην περίπτωση των παιδιών με ειδικές εκπαιδευτικές ανάγκες,

Επειδή, βάσει του Άρθρου 21, παρ. 6, του Συντάγματος “Τα άτομα με αναπηρίες (εν προκειμένω, εκείνα τα παιδιά που όντας ΑμεΑ, μπορούν να φοιτήσουν σε σχολείο τυπικής ανάπτυξης, μέσω του θεσμού της παράλληλης στήριξης) έχουν δικαίωμα να απολαμβάνουν μέτρων που εξασφαλίζουν την αυτονομία, την επαγγελματική ένταξη και τη συμμετοχή τους στην κοινωνική ζωή της Χώρας” (εκ των οποίων, ως άνω, το βέλτιστο μέτρο είναι η “παράλληλη στήριξη” στην Α’βάθμια & Β’βάθμια εκπαίδευση),

Ερωτάται η κ. Υπουργός

1) Με βάση ποια ακαδημαϊκά επιστημονικά κριτήρια, πορίσματα ερευνών και μελέτες, μαθητές με ειδικές εκπαιδευτικές ανάγκες γίνεται ανεκτό να βρίσκονται επί μήνες αστήρικτοι εντός του σχολικού πλαισίου τυπικής ανάπτυξης, χωρίς εκπαιδευτικούς παράλληλης στήριξης ή έχοντας παράλληλη εκπαιδευτική στήριξη για λίγες μόνο ώρες την εβδομάδα;

2) Με βάση ποια ακαδημαϊκά επιστημονικά κριτήρια, πορίσματα ερευνών και μελέτες οι μαθητές που είναι στο φάσμα του αυτισμού (συγκρινόμενοι με τους συμμαθητές τους τυπικής ανάπτυξης) γίνεται ανεκτό να παρακολουθούν τα μαθήματά τους σε πολυπληθή τμήματα διδασκαλίας;

3) Προτίθεσθε, να λάβετε άμεσα τη σχετική πρόνοια, ούτως ώστε να δρομολογηθεί η υποχρεωτική μετεκπαίδευση των εκπαιδευτών όλων των σχολικών βαθμίδων στα σχολεία τυπικής ανάπτυξης,

προκειμένου για την ορθή παιδαγωγικά διαχείριση των παιδιών με ειδικές εκπαιδευτικές ανάγκες;

4) Τι προτίθεσθε να πράξετε μετά το 2020, όταν το πρόγραμμα της παράλληλης στήριξης πάψει να χρηματοδοτείται από το ΕΣΠΑ;

5) Προτίθεσθε να λάβετε άμεσα τη σχετική πρόνοια, ούτως ώστε να καλυφθούν τα κενά συνοδών παράλληλης εκπαιδευτικής στήριξης, όπου υπάρχει σχετική γνωμοδότηση του ΚΕΣΥ για πλήρη παράλληλη εκπαιδευτική στήριξη εντός των Ειδικών Σχολείων Α'βάθμιας & β'βάθμιας Εκπαίδευσης;

Ο ερωτών βουλευτής

Κυριάκος Βελόπουλος